

2. Annak meghatározása során, hogy egységes ügyletről van-e szó, releváns-e az, hogy amennyiben a bérlő nem fizeti meg a szolgáltatási díjat, a bérbeadó nem csak a szolgáltatás nyújtásának megtagadására, hanem a bérlővel kötött bérleti szerződés megszüntetésére is jogosult?
3. Amennyiben az 1. kérdésre adott válasz az, hogy releváns az, hogy harmadik személyeknek lehetőségük van a szolgáltatások nyújtására közvetlenül a bérlő számára, ez pusztán kiegészítő tényező annak meghatározása során, hogy a szolgáltatások egyetlen oszthatatlan gazdasági ügyletet alkotnak, amelynek elemekre bontása erőltetett lenne, vagy a főszolgáltatás járulékos szolgáltatásai, vagy pedig meghatározó tényező? Amennyiben ez pusztán kiegészítő tényező vagy egyáltalán nem releváns, melyek más tényezők relevánsak annak meghatározása során, hogy a szolgáltatások járulékos szolgáltatások-e? Különösen mennyire releváns az, ha szolgáltatásokat a bérleti szerződés tárgyát képező bére adott helyiségekben vagy azokkal kapcsolatban nyújtják, illetve az, ha az épület más részeiben?
4. Amennyiben harmadik felek lehetősége a szolgáltatásnyújtásra releváns, pontosabban az-e a releváns, hogy a szolgáltatásokat jogi értelemben harmadik felek is nyújthatnák, még ha ez a gyakorlatban nehezen is lenne megszervezhető, vagy a bérbeadóval nehezen is lehetne ebben megállapodni, vagy a releváns szempont az ilyen szolgáltatások nyújtásának gyakorlati lehetősége, illetve általános gyakorlata?
5. A jelen ügyben a szolgáltatások több szolgáltatásból állnak, amelyeket egységes szolgáltatási díj fejében nyújtanak. Amennyiben ezek közül egyes szolgáltatások (például a közös helyiségek takarítása, a biztonsági szolgáltatások nyújtása) nem alkotnak egyetlen oszthatatlan gazdasági ügyletet vagy járulékosnak tekinthetők a főszolgáltatáshoz képest, ugyanakkor más szolgáltatások igen, helyes-e a teljes ellenérték felosztása a különböző szolgáltatások között annak érdekében, hogy meghatározzák az adóköteles és nem adóköteles szolgáltatások arányát? Másodlagosan helyes lenne-e úgy tekinteni a nyújtott szolgáltatásokat, hogy azok annyira szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hogy „egyetlen oszthatatlan gazdasági ügyletet alkotnak, amelynek elemekre bontása erőltetett lenne”, amely maga egyetlen szolgáltatásnak minősül, amely elkülönül az ingatlan-bérbeadástól?

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2011. július 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Autorità per l'energia elettrica e il gas kontra Antonella Bertazzi és társai

(C-393/11. sz. ügy)

(2011/C 282/28)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Alperesek: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az 1999/70/EK irányelv⁽¹⁾ melléklete 4. szakaszának (4) bekezdésében foglalt előírás alapján — amelynek értelmében „a sajátos munkafeltételekkel kapcsolatos, a vállalkozásnál eltöltött idő alapján történő minősítés [helyesen: minősítés szempontjai] a határozott időre alkalmazott munkavállalók és az állandó munkavállalók esetében azonosak, kivéve, ha a vállalkozásnál eltöltött idő alapján történő eltérő minősítést objektív okok indokolják”, alkalmazható-e — amennyiben objektív okok indokolják — az a nemzeti rendelkezés (a 112/08. sz. törvényrendelet 75. cikkének (2) bekezdése), amely teljes egészében semmisnek tekinti a független hatóságoknál határozott idejű munkaszerződés keretében töltött szolgálati időt olyan esetben, ha az érintett munkavállalókat kivételesen — a 165/01 D. Lgs. 36. cikkének (5) bekezdésében foglalt elvtől eltérve — véglegesítik, amely véglegesítést olyan „kiválasztási vizsgák” előznek meg, amelyek nem feleltethetők meg egy rendes nyilvános versenyvizsgának (amelynek célja, hogy optimálisan töltsék fel a sikeres pályázók az üres álláshelyeket), hanem mindenképpen olyanok, amelyek kivételes jelleggel lehetővé teszik annak *ex nunc* hatállyal történő fenntartását, amit új munkaviszonynak kellene tekinteni?
2. És megfordítva: ugyanezen 1999/70/EK irányelv alapján nem megengedhető-e — és ezzel a fent hivatkozott nemzeti rendelkezés alkalmazásától szükségszerűen el kell-e tekinteni —, hogy ne vegyék figyelembe nemcsak a szolgálati időt, hanem teljes mértékben vagy a szolgálatban eltöltött, a szóban forgó kiválasztási vizsgákon való részvételhez előírt szolgálati idő hosszát vagy az erre jogosult nemzeti jogalkotó által a versenyvizsga sikeres pályázói pozíciójának ésszerű mértékű védelme céljából hozott esetleges óvintézkedésekben előírt hosszú meghaladó részében az évek folyamán végbement és a megvalósult véglegesítés időpontjában érvényes előmenetelt sem?

⁽¹⁾ HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

A Curtea de Apel Constanța (Románia) által 2011. július 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ciprian Vasile Radu elleni büntetőeljárás

(C-396/11. sz. ügy)

(2011/C 282/29)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Constanța

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Ciprian Vasile Radu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményének az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. és 52. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (3) és (4) bekezdésére, valamint 6. cikkének (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel az alapító szerződésekben foglalt elsődleges közösségi jog részének tekintendők-e?
2. Az európai elfogatóparancsot végrehajtó tagállam illetékes igazságügyi hatóságának szabadságvesztéssel és kényszerátadással járó eljárása azon személy beleegyezése nélkül, akivel szemben az európai elfogatóparancs kibocsátásra került (a letartóztatással és átadással érintett személy), a letartóztatással és átadással érintett személy uniós jog által védett személyes szabadságának az elfogatóparancsot végrehajtó tagállam általi korlátozásának minősül-e az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 6. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. és 52. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikke alapján az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (3) és (4) bekezdésére, valamint 6. cikkének (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel?
3. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (1) bekezdése, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. és 52. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikke által védett jogoknak és biztosítékoknak az európai elfogatóparancsot végrehajtó tagállam általi korlátozásának — az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (3) és (4) bekezdésére, valamint 6. cikkének (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel — teljesítenie-e kell a demokratikus társadalomban való szükségesség, illetve a konkrétan elérni kívánt céllal való arányosság feltételét?
4. Az európai elfogatóparancsot végrehajtó tagállam illetékes igazságügyi hatósága elutasíthatja-e az átadás iránti megkeresést az alapító szerződések és az egyéb közösségi jogi normák által előírt kötelezettségek megsértése nélkül azon az alapon, hogy nem teljesültek együttesen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (1) bekezdése, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. és 52. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikke által előírt szükséges feltételek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (3) és (4) bekezdésére, valamint 6. cikkének (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel?
5. Az európai elfogatóparancsot végrehajtó tagállam illetékes igazságügyi hatósága elutasíthatja-e az átadás iránti megkeresést az alapító szerződések és az egyéb közösségi jogi normák által előírt kötelezettségek megsértése nélkül azon az alapon, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállam nem vagy nem teljes egészében, illetve hibásan (a kölcsönösség feltételének figyelmen kívül hagyásával) ültette át az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584/IB tanácsi kerethatározatot (¹⁾)?
6. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló — az EUSZ 6. cikk által is hivatkozott — európai egyezmény 5. cikkének (3) és (4) bekezdésére, valamint 6. cikkének (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 5. cikkének (1) bekezdésében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. és 52. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkében foglalt rendelkezésekkel ellentétes-e az Európai Unió tagállamának — Románia — nemzeti joga, különösen a 302/2004. sz. törvény III. címében foglaltak, valamint a 2002/584/IB tanácsi kerethatározatot helyesen ültették-e át e normákkal?

(¹) Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i kerethatározat (HL L 190., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.)